

บทที่ 4

บทสรุป

ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์ตรงจากวิทยานิพนธ์ ภายใต้ชื่อหัวข้อ เรื่องเล่า“น้ำแม่ปิง” นำไปสู่การทำความเข้าใจตนเองในรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแสดงสดรับรู้ เรียนรู้ และสัมผัส สภาพแวดล้อมวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่อาศัยริมน้ำแม่ปิง แม้การพายเรือเดินทางไม่สามารถไปถึงเงื่อนไขภูมิพลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เนื่อง ระยะเวลาในการศึกษา และชาวบ้านในชุมชนบ้านแพะได้ห้ามไม่ให้เดินทางพายเรือไปเยือนภูมิพล ด้วยเพราะความห่วงใยและความปลอดภัย ที่อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ตามเรื่องเล่าต่างๆ ที่เล่าต่อกันมา เช่น ภัยทางธรรมชาติ สัตว์ป่า โจรผู้ร้าย แต่เรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นระหว่างการพายเรือเดินทางจากจังหวัดเชียงใหม่ ไปถึงอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน กระทั่งร่วมแรงร่วมใจกับชาวบ้านบูรณปฏิสังขรณ์วัดร้างตลอดการสร้างพระพุทธรูป เป็นประธานถาวรวัด ได้ถูกบันทึกเรื่องราว จดจำ จนกลายเป็นเรื่องเล่าของคนในชุมชน และจากสภาพแวดล้อมที่ได้สัมผัสทำให้ตระหนักถึงคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติอันแนบแน่นอยู่ในวิถีชีวิตชุมชนที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดมโนทัศน์การมีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม กลายเป็นบทเรียนและการแสดง(สด)แห่งชีวิต